

DETTA NUMMER AV KONSTSMIDE HAR TEMAT LÄRANDE

Alla har vi varit unga, suttit där i skolbänken med en bok framför oss, en penna i handen och långtat efter att det ska bli rast. Skriva räkna och lära sig utantill slukade dag efter dag i nio år. Därefter var det gymnasiet. Längre trodde jag all riktig kunskap handlade om ord och siffror. Att det som inte gick att kvantifiera inte heller var vetande. Det var långt senare jag insåg att lek och kunskap kunde vara samma sak.

Jag kan inte påstå att jag leker hela dagarna, jag måste ju tjäna pengar som alla andra, men jag har ändå valt att tjäna mindre pengar än andra och arbeta hårdare av en anledning. Jag smider för att jag tycker om att smida. Det är en lustfylld känsla att forma ett så kraftfullt material. Men det handlar också om att utvecklas, att ständigt förfinas tekniker och angreppssätt, finna nya kreativa lösningar och mogna som konstsmid. Att arbeta med ett material så komplext som järn innebär ofrånkomligen ett ständigt lärande, både hantverkstekniskt och konstnärligt. För att uppmärksamma betydelsen av det har detta nummer av tidsskriften Konstsmide temat: Lärande.

Kunskap är inte beroende av en utbildning, man lär sig i livets alla situationer. Det slutar inte när du går ut skolan och inte heller när du går i pension. Många smeder och konstnärer i Sverige är självlärda. De har lärt sig den långa vägen, göra om göra rätt. Andra har börjat som assistent eller lärling hos någon redan etablerad. Ytterligare en del har gått i skola. Personligen anser jag att valmöjligheter är något positivt, att det inte bara finns en väg som alla måste gå. Vi har valt att uppmärksamma lärandet genom att be några smeder och metallgestaltare själva beskriva sin relation till lärande. De flesta av dem beskriver sina tankar kring den utbildning de gått men vi har också bett en självlärd metallgestaltare och en smedslärling berätta sin historia.

En het potatis i sammanhanget är kunskapsbedömning via gesäll och mästarprov. I många år har antalet gesällprov per år varit vid det närmaste noll. Nu plötsligt har flera utbildningar börjat undersöka nyttan i brevet och Ulla Rasmussen från

Träakademien tar upp ämnet i en debattartikel. Om du har åsikter eller vill debattera ämnet vidare är du välkommen att skicka en insändare till mig gustav@konstsmidjan.se. Du kan också gå in på internetforumet www.antracit.se eller Facebook där Sveriges konstsmidesförening finns som en öppen grupp.

Vi på redaktionen är glada att vi fått förtroendet att producera denna tidsskrift. Dessa första tre nummer kommer vara en startsträcka för oss vilket är grunden till de förändringar som fortfarande sker i tidningens utformande och produktion. Men vi vill också poängtera att tidningen inte är samma sak som föreningen, den är endast en av många delar. Vi på redaktionen lägger ner vår tid och gör det här arbetet gratis (medlemsavgiften betalar endast tryck porto och layout) för att vi tror att det kan hjälpa det svenska smidet och Sveriges konstsmidesförening. Om du är en av alla dem som tycker att vårt arbete inte är representativt för Sveriges konstsmidesförening vill vi uppmantra dig att själv göra något i föreningen som kan forma den åt det håll som du tycker är bäst. Föreningen är vad medlemmarna gör, jag valde att lägga ner min själ och tid på att skriva, vad vill du göra?

Gustav Thane, redaktör

